

Sygn. akt III KZ 27/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie **A. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 kwietnia 2015r.,

zażalenia A. B.

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 stycznia 2015r., sygn. II AKo [...], odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 grudnia 2014r. w sprawie o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, sygn. V S [...],

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew skrajnie lakonicznym zarzutom tego środka odwoławczego zaskarżone zarządzenie nie zapadło z naruszeniem powołanych przez jego autora przepisów, czy też pominięciem istotnych zmian legislacyjnych. Przeciwnie, wydane zostało w następstwie respektowania ustawowych wymogów oraz stanowiska prezentowanego w tej materii w orzecznictwie Sądu Najwyższego (postanowienie V KZ 24/07), z których wynika, że niedopuszczalne jest wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179 poz. 1843). To

z kolei obligowało, zgodnie z treścią stosowanego „odpowiednio” w postępowaniu wznowieniowym art. 429 § 1 k.p.k., do odmowy przyjęcia takiego wniosku.

Oczywiście bezzasadne było po raz kolejny powtarzane twierdzenie A. B. o nieaktualności stanowiska wyrażonego w powyższym judykacie w świetle noweli z dnia 20 lutego 2009 r. (Dz. U. Nr 61, poz. 498). Kwestia ta nie pozostała poza zakresem rozważań poprzedzających wydanie zaskarżonego zarządzenia, czego dowodzi jego uzasadnienie. Trafnie odwołano się w nim do kolejnego orzeczenia Sądu Najwyższego, wydanego już na gruncie ustawy w znowelizowanym brzmieniu (III KZ 65/14), *notabene* w analogicznej sprawie skarżącego, w którym wykazano niezasadność takiej argumentacji.